

[Bjørn Elmquist]

angår den geografiske udbredelse, også når vi til sin tid, formentlig om nogle år, skal tage endelig stilling til anvendelse af ungdomskontrakter, som det nu bliver kaldt, på mere permanent basis.

Jeg vil også godt lykønske med, at man i Justitsministeriet er nået frem til en anden betegnelse for det her. Før talte vi om sociale kontrakter, men vi var vist enige om, at det ikke var en helt god, dækkende betegnelse for dette begreb. At kalde det ungdomskontrakter har en anderledes positiv klang, det skal man ikke tage fejl af.

Samtidig siger det også, hvem målgruppen er, og målgruppen er jo veldefineret i justitsministerens oplæg, og den kan vi tilslutte os, også for så vidt angår de lovovertrædelser, der er tale om. Vi er helt med på, at det ikke skal omfatte voldsforbrydelser.

Vi havde ved debatten i februar 1989 en diskussion om tiltalefrafald og tiltalefraldenes antal, og jeg vil ikke lægge op til den samme diskussion, som jeg havde med fru Ebba Strange dengang. Hr. Carsten Andersen var jo ellers hurtigt ude af hullerne for at få snakket med fru Pernille Sams om det. Men jeg fastholder det synspunkt, jeg fremsatte ved den lejlighed i februar 1989, at der er mange tiltalefrafald. Selv om det måske ikke er samlet på den enkelte, så er der dog for ungdomsgruppen som sådan ganske høje tal – jeg citerede dem ved den tidligere behandling: I alderen 15-18 år blev der i 1985 og 1986 givet tiltalefrafald i henholdsvis 1.428 og 1.278 sager, og det svarer til for 1985's tilfælde, at der for hver 100.000 15-18-årige meddeles 455 tiltalefrafald. Det var citat fra spalte 6924 i Folketingets forhandlinger, 1988-89, hvis nogen skulle være i tvivl om tallenes rigtighed.

Der kan så rejses spørgsmål om, hvor mange tiltalefrafald hver enkelt ung får. Der har vi fra Justitsministeriet fået nogle oplysninger, og dem skal jeg på ingen måde anfægte, men alene henholde mig til dem og deraf konkludere, at det ser ud til, at det for hver enkelt person højst kan være 3. Så kan man jo spørge og drøfte, om dette er mange.

Men under alle omstændigheder mener vi, at dette forslag lægger op til, at vi kan få ryddet noget op i antallet af tiltalefrafald og også få en hurtigere reaktion. Det kan ofte tage lang tid, før der bliver reageret fra de sociale myndighe-

der, også når tiltalefrafaldenes vilkår ikke bliver overholdt.

Der kan være problemer med aflønningen. Fru Pernille Sams var inde på dem, det skal jeg ikke gentage. Men jeg kan også godt indse, at vi har nogle internationale forpligtelser, der gør, at vi skal være forsigtige med at gå ud i, hvad man kan kalde – ja, slaveforhold eller i hvert fald en sanktion, der går ud på en arbejdspligt. Men rigtig anvendt så mener vi, at dette forslag er godt.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Fordi nogle tal er anført i Folketingstidendes spalter, så bliver de jo ikke rigtige, og hr. Bjørn Elmquist glemmer jo at nævne det spaltenummer, hvor hr. Bjørn Elmquist blev korrigeret under den samme forhandling.

Det, der imidlertid er interessant, er jo, at de undersøgelser, som er foretaget fra forskelligt hold omkring tiltalefrafald over for unge, viser, at der gives færre og færre tiltalefrafald, og at ungdomskriminaliteten i al almindelighed også er faldende, ikke alene i forhold til den almindelige kriminalitet, men også i forhold til størrelsen af gruppen af unge. Det er jo meget væsentligt, og derfor er argumentationen for dette forslag ikke, at der er et stigende antal tiltalefrafald og en stigende ungdomskriminalitet.

Det, der er grundlaget for denne diskussion, og som SF har en positiv holdning til, er, at de sociale myndigheder, politiet og domstolene tager en indsats over for de unge, som er kommet ud i kriminalitet, alvorligt og gør noget i stedet for at dalre videre. Det koster nogle penge, hr. justitsminister, og det er dem, som justitsministeren skulle komme frem med i dag og sige, hvor ressourcetilgangen til det her område skal komme fra.

Når jeg nu er heroppe, vil jeg også godt spørge justitsministeren – når forslaget kommer på så sent et tidspunkt – om justitsministeren så vil sikre, at de svar, der skal gives til forslaget, for at vi kan komme i gang med en behandling af det, opprioriteres, sådan at de får forkortet afleveringstid fra Justitsministeriets side svarende til, hvad der er tilbage af samlingen, i forhold til, hvad der ville have været, hvis det var afleveret rettidigt, dvs. vi skal have dem med timers varsel.